

***Text refós sense caràcter oficial de la Llei de l'impost sobre la renda dels
no-residents fiscals***

Article 1

Capítol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

L'impost sobre la renda dels no-residents fiscals és un tribut de caràcter directe que grava, en els termes que estableix aquesta Llei, la renda obtinguda en el territori del Principat d'Andorra per les persones físiques o jurídiques no-residents fiscals en aquest territori.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Aquest impost s'aplica en tot el territori del Principat d'Andorra.

Article 3

Tractats i convenis

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern.

Capítol II. Els obligats tributaris

Article 4

Obligats tributaris

Són obligats tributaris d'aquest impost les persones físiques i les persones jurídiques no-residents fiscals al Principat d'Andorra que obtinguin rendes, que d'acord amb aquesta Llei, es consideren generades en aquest territori.

A aquests efectes, es consideren residents fiscals al Principat d'Andorra, les persones jurídiques definides a l'article 7 de la Llei de l'impost sobre societats, i les persones físiques definides a l'article 8 de la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.

Article 5

Responsables

Responsables

1. Responen solidàriament del deute tributari corresponent als rendiments que hagin satisfet o a les rendes dels béns o els drets el dipòsit o la gestió dels quals tinguin encomanat, respectivament:

a) el pagador dels rendiments meritats en favor dels obligats tributaris que operin sense mediació d'establiment permanent, o

b) el dipositari, el mandatari o el gestor dels béns o dels drets dels obligats tributaris que operin sense mediació d'establiment permanent.

Aquesta responsabilitat no existirà quan es tingui l'obligació de retenir i ingressar al compte a què es refereix l'article 34, sense perjudici de les responsabilitats que derivin de la condició de retenidor.

2. No s'entén que una persona o una entitat satisfà un rendiment quan es limita a efectuar una simple mediació de pagament. S'entén per "simple mediació de pagament" l'abonament d'una quantitat per compte i ordre d'un tercer.

3. No obstant el que preveu l'apartat anterior, són responsables solidàries les persones que gestionin lloguers o drets sobre béns immobles la propietat dels quals sigui de persones no-residents fiscals. Aquesta responsabilitat es limita als lloguers o a les contraprestacions pels drets que gestionen.

4. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels obligats tributaris no-residents fiscals, les actuacions del ministeri encarregat de les finances es poden entendre directament amb el responsable, al qual és exigible el deute tributari. El mateix procediment resulta d'aplicació en el cas del dipositari, el mandatari o el gestor de béns o drets dels obligats tributaris no-residents fiscals, no destinats a un establiment permanent.

5. Responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als establiments permanents dels obligats tributaris no-residents fiscals les persones que, d'acord amb el que estableix l'article 6, siguin els seus representants.

6. Quan la falta d'ingrés del deute tributari de l'obligat tributari no-resident fiscal sigui imputable a accions o omissions de les persones a les quals aquest precepte considera responsables, el seu comportament pot ser objecte de les sancions corresponents, de manera que es pot exigir al responsable, juntament amb el deute tributari corresponent al no-resident fiscal, la sanció que correspongui.

7. L'exigència de responsabilitat prevista en aquest article requereix un acte administratiu previ de declaració d'incompliment de l'obligat tributari, que ha de ser notificat en la forma que preveu l'article 55 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Article 6

Representants dels obligats tributaris no-residents fiscals

1. Els obligats tributaris no residents fiscals estan obligats a nomenar una persona física o jurídica amb residència a Andorra, perquè els representi davant el ministeri encarregat de les finances en relació amb les seves

obligacions per aquest impost quan obtinguin rendes mitjançant establiment permanent o quan, atesa la quantia o les característiques de la renda obtinguda en el territori andorrà per l'obligat tributari, ho requereixi així el ministeri encarregat de les finances.

2. L'obligat tributari no resident fiscal, o el seu representant, estan obligats a comunicar al ministeri encarregat de les finances el nomenament, degudament acreditat, en el termini d'un mes a partir de la data d'aquest nomenament. Quan sigui a requeriment del ministeri encarregat de les finances, el nomenament s'ha de fer i comunicar en el termini d'un mes a partir de la notificació d'aquesta obligació. La comunicació s'ha d'acompanyar de l'acceptació expressa del representant.

3. En el cas d'incompliment de l'obligació de nomenament que estableix l'apartat anterior, el ministeri encarregat de les finances pot considerar representant de l'establiment permanent qui figuri com a tal en el Registre de Societats Mercantils o, si no n'hi ha, els que estiguin facultats per contractar en nom de l'obligat tributari no resident fiscal.

Article 7

Domicili fiscal

1. Els obligats tributaris no-residents fiscals en el territori andorrà tenen el seu domicili fiscal, a l'efecte del compliment de les seves obligacions tributàries, a Andorra:

a) Quan operin a Andorra a través d'un establiment permanent, al lloc on radiqui la gestió administrativa efectiva i la direcció de l'empresa en el territori andorrà.

b) Quan obtinguin rendes derivades de béns immobles, en el domicili fiscal del representant i, si no n'hi ha, al lloc de situació de l'immoble corresponent.

c) En els casos restants, en el domicili fiscal del representant o, si no n'hi ha, en el del retenidor o el del responsable solidari.

2. Quan no s'hagués designat representant, les notificacions practicades en el domicili fiscal del responsable solidari i del retenidor tenen el mateix valor i produeixen efectes iguals que si s'haguessin practicat directament a l'obligat tributari. La mateixa validesa, a falta de designació de representant per persones o entitats no-residents fiscals i a falta de responsable solidari, tenen les notificacions que es puguin practicar en qualsevol dels immobles de la seva titularitat.

3. Qualsevol canvi de domicili fiscal per part de l'obligat tributari no-resident fiscal ha de ser comunicat al ministeri encarregat de les finances, d'acord amb el que preveu l'article 23 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Capítol III. Rendes sotmeses a gravamen i formes de subjecció

Article 8

Fet generador

1. Constitueix el fet generador l'obtenció de rendes, dineràries o en espècie, en el territori d'Andorra, per part dels obligats tributaris d'aquest impost, de conformitat amb el que s'estableix als articles següents.
2. No estan subjectes a aquest impost els interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis a què es refereix l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagaments d'interessos, aprovat per la Llei 11/2005, del 13 de juny.
3. Tampoc no estan subjectes a aquest impost els guanys de capital derivats de la transmissió de béns immobles o drets sobre aquests béns per part de persones no residents fiscals que actuïn sense mediació d'establiment permanent, sempre que estiguin subjectes a l'impost regulat per la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.
4. Es presumeixen retribuïdes, llevat de prova en contrari, les prestacions o les cessions de béns, drets i serveis susceptibles de generar rendes subjectes a aquest impost.

Article 9

Rendes obtingudes en territori andorrà

1. Es consideren rendes obtingudes en territori andorrà les provinents d'activitats desenvolupades dins del territori esmentat, les que procedeixin de béns situats a Andorra o les que provinguin de drets exercitables o utilitzables al Principat.
2. En particular, es consideren rendes obtingudes en el territori andorrà totes aquelles que siguin satisfetes per persones jurídiques residents a Andorra, o per persones físiques, que siguin empresaris o professionals residents a Andorra; excepte que les rendes corresponguin a drets o prestacions contractades, realitzades i utilitzades fora del territori andorrà.

Article 10

Regles de tributació

Els obligats tributaris d'aquest impost seguiran les següents regles de tributació:

1. Quan la renda s'obtingui mitjançant un establiment permanent a Andorra, tributarà per la totalitat de la renda atribuïble a l'establiment permanent, amb independència del lloc d'obtenció de la mateixa.
2. Quan la renda s'obtingui sense establiment permanent a Andorra, tributarà de forma individual i separada per cadascuna de les rendes que s'obtenen.

Article 11

Rendes atribuïbles a un establiment permanent

1. S'entén obtinguda a Andorra la renda d'activitats econòmiques quan aquesta renda resulti atribuïble a un establiment permanent ubicat a Andorra.

2. S'entén que una persona física o una entitat no-resident fiscal opera mitjançant establiment permanent en el territori andorrà quan, per qualsevol títol, disposi en aquest territori, de manera continuada o habitual, d'un lloc fix de negoci de qualsevol índole, mitjançant el qual l'entitat duu a terme tota o part de la seva activitat. En particular, s'entén que constitueixen establiment permanent:

- a) les seus de direcció,
- b) les sucursals,
- c) les oficines,
- d) les fàbriques,
- e) els tallers, els magatzems, les botigues i altres establiments similars,
- f) les mines, les canteres, les explotacions agrícoles, forestals o pecuàries, o qualsevol altre lloc d'exploració o extracció de recursos naturals, i
- g) les obres de construcció, instal·lació o muntatge, la durada de les quals excedeixi els dotze mesos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat anterior, es considera que l'expressió "establiment permanent" no inclou:

- a) la utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;
- b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies que pertanyen a

l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat que siguin transformades per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies o de recollir informació per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en les lletres anteriors, a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

4. No obstant el disposat en els apartats anteriors, quan una persona diferent d'un agent independent actuï per compte d'una empresa i ostenti i exerceixi habitualment a Andorra poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considerarà que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest territori.

5. No es considera que una empresa té un establiment permanent a Andorra, pel simple fet que realitzi les seves activitats dins el territori andorrà per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que les esmentades persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

6. El fet que una societat resident fiscal en un Estat tercer controlï o sigui controlada per una societat resident d'Andorra o que realitzi activitats empresarials en territori andorrà (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'altra manera), no converteix per si sol a qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

7. Les rendes procedents de lloguers o de cessions d'ús de béns immobles no s'entenen obtingudes mitjançant establiment permanent i tributen de forma separada d'acord amb les regles previstes en el capítol V d'aquesta Llei.

Article 12

Rendes del treball

1. Els rendiments del treball es consideren rendes obtingudes en el territori andorrà quan derivin, directament o indirectament, d'una activitat personal desenvolupada en aquest territori.

Tenen la qualificació de rendiments del treball totes les contraprestacions o utilitats, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que derivin, directament o indirectament, del treball personal o la relació laboral i no tinguin el caràcter de rendiments d'activitats econòmiques.

En particular, tenen aquesta consideració els sous i els salaris, les remuneracions en concepte de despeses de representació, les beques i les opcions sobre accions concedides en el marc d'una relació laboral.

“2. També tenen la consideració de rendes derivades del treball les pensions i altres prestacions similars, quan derivin d'una ocupació prestada en territori andorrà o quan siguin satisfetes per una persona o entitat resident fiscal en el territori andorrà o per un establiment permanent situat en aquest territori. Es consideren pensions les remuneracions públiques o privades satisfetes per raó d'una ocupació anterior, amb independència que siguin percebudes pel mateix treballador o per una altra persona.

Article 13

Rendes de capital mobiliari

Es consideren rendes obtingudes en el territori andorrà les rendes del capital mobiliari següents:

- a) Els dividendes i altres rendiments derivats de la participació en el patrimoni net d'entitats residents fiscals a Andorra. En particular, el terme dividendes, en el sentit d'aquest precepte, comprèn les rendes de les accions, les accions o els bons de gaudiment, les participacions, les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en les utilitats d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o partícip. Aquest concepte no comprèn els guanys derivats de la venda d'aquests títols valors.
- b) Els interessos, amb el significat que aquest terme adopta en l'article 6 de la Llei 11/2005, del 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, quan siguin pagats per persones o entitats residents fiscals a Andorra o quan retribueixin prestacions de capital utilitzades en el territori andorrà.
- c) Els rendiments procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurances de vida o invalidesa contractats amb institucions o entitats residents fiscals a Andorra.
- d) Les rendes derivades de participacions en qualsevol organisme d'inversió col·lectiva regulat en la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà. Aquest concepte comprèn els guanys de capital derivats de la transmissió de les participacions en aquest tipus d'organisme.”

Article 14

Altres rendes

1. Es consideren rendes obtingudes a Andorra els rendiments derivats, directament o indirectament, de béns immobles situats en el territori andorrà o de drets relatius a aquests béns immobles.

2. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà els cànon satisfets per persones o entitats residents fiscals en el territori andorrà o per establiments permanents situats en aquest territori, o que s'utilitzin en el territori andorrà. Tenen la consideració de cànon les quantitats de qualsevol classe pagades pels conceptes següents:

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets sobre patents, dissenys, models i dibuixos industrials, marques, noms de domini i altres signes distintius de l'empresa, com també sobre altres drets de propietat industrial;

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets sobre plans, fórmules o procediments secrets, de drets sobre informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques, incloses les tècniques i els mètodes de comercialització empresarial, o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics;

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les produccions audiovisuals i els programes, les aplicacions i els sistemes informàtics, així com els drets veïns dels drets d'autor;

- els pagaments per la cessió de drets d'imatge.

3. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà les utilitats o les contraprestacions, qualsevol que sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que provinguin, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat dels quals correspongui a l'obligat tributari i que no estiguin destinats a activitats econòmiques realitzades per aquest obligat tributari, o derivin, directament o indirectament, de béns mobles o drets situats en el territori andorrà.

4. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà els guanys patrimonials derivats de béns mobles situats a Andorra, de valors emesos per persones o entitats residents fiscals en el territori andorrà o de drets que s'hagin de complir o s'exercitin en el territori andorrà. En concret s'inclouen en aquest apartat els guanys de capital procedents de transmissions d'accions o participacions en societats andorranes.

5. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà les retribucions

satisfetes a administradors o als membres dels òrgans d'administració d'entitats andorranes.

6. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà totes les altres rendes no definides en els articles anteriors que procedeixin de prestacions de serveis satisfets per persones jurídiques o persones físiques, que siguin empresaris o professionals residents a Andorra, a excepció que les rendes corresponguin a drets o prestacions contractades, realitzades i utilitzades fora del territori andorrà.

7. No es consideren obtinguts en el territori andorrà els rendiments següents:

a) els satisfets per raó de compravendes internacionals de mercaderies, incloses les comissions de mediació en aquestes compravendes, així com les despeses accessòries i connexes;

b) els satisfets a persones o entitats no residents fiscals a Andorra per establiments permanents situats a l'estranger, amb càrrec a aquests establiments, quan les prestacions corresponents estiguin vinculades amb l'activitat de l'establiment permanent a l'estranger.”

Article 15

Rendes exemptes

Estan exemptes les rendes següents:

a) En el cas de persones físiques no-residents fiscals:

- Els sous i els salaris percebuts per treballadors no-residents fiscals contractats per empreses residents o establertes al Principat d'Andorra, als quals es refereix l'article 12, quan estiguin subjectes en la seva totalitat al règim de la seguretat social del Principat d'Andorra i mentre es mantinguin en aquest règim.

- Les pensions de tota mena satisfetes per la Caixa Andorrana de la Seguretat Social.

- Les prestacions satisfetes per entitats andorranes, que siguin conseqüència de plans de jubilació o sistemes de previsió social que tinguin el seu origen en aportacions fetes amb càrrec a rendes del treball o d'activitats empresarials o professionals realitzades a Andorra.

- Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda. El mateix tracte resulta aplicable a les indemnitzacions satisfetes per les administracions públiques andorranes per danys personals com a conseqüència del funcionament dels serveis públics.

- Les indemnitzacions per acomiadament fet de forma indeguda, improcedent o

injustificat del treballador, en la quantia establerta amb caràcter obligatori en la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, en la seva normativa de desenvolupament o, si escau, en la normativa reguladora de l'execució de sentències.

- Les prestacions reconegudes a l'obligat tributari no-resident fiscal per la seguretat social d'Andorra o per les entitats que la substitueixin com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o invalidesa greu.

- Les beques públiques percebudes per cursar estudis reglats, tant a Andorra com a l'estranger, en tots els nivells i els graus del sistema educatiu amb els límits que es determinin reglamentàriament.

- Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

- Els guanys de patrimoni que es posin de manifest per motiu d'una transmissió lucrativa mortis causa.

b) Totes les rendes del capital mobiliari a les quals es refereix l'article 13.

c) Els guanys procedents de transmissions d'accions, de participacions o de drets en el capital d'entitats residents fiscals a Andorra, sempre que l'obligat tributari no hagi tingut una participació superior al 25 per cent del capital social o els seus drets de vot en els dotze mesos anteriors al moment de la transmissió.

d) Els guanys derivats de la transmissió de les accions o les participacions en organismes d'inversió col·lectiva regulades en la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà, amb exclusió de les gestores d'entitats d'aquest tipus.

e) Els premis que perceben persones físiques no-residents que procedeixin del joc, sempre que estiguin subjectes a la imposició sobre el joc establerta a la Llei del joc del bingo, del 28 de novembre de 1996.

f) Les adquisicions a títol lucratiu dels actius, títols o valors als quals es refereix aquest article i també dels dipòsits, comptes corrents i altres productes financers.

g) Els rendiments derivats de la prestació de serveis d'inversió i de pagament, principals i auxiliars, a entitats operatives autoritzades del sistema financer andorrà. A aquest efecte són serveis d'inversió i serveis auxiliars els que es defineixen a la Llei 13/2010, del 13 de maig, sobre el règim jurídic de les entitats financeres d'inversió i de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva.

h) Les rendes obtingudes en territori andorrà derivades de les operacions financeres contemplades a l'apartat 2 de la disposició addicional sisena de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de

règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer, no contemplades en apartats anteriors.”

Article 16

Formes de subjecció i operacions vinculades

1. Els obligats tributaris no residents fiscals que obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent situat en el territori andorrà tributen per la totalitat de la renda imputable a aquest establiment, sigui quin sigui el lloc de la seva obtenció, d'acord amb el que disposa aquesta Llei i la Llei de l'impost sobre societats.

Els obligats tributaris no residents fiscals que obtinguin rendes sense mediació d'establiment permanent tributen de manera separada per cada meritació total o parcial de renda sotmesa a gravamen, sense que sigui possible cap compensació entre aquestes rendes, en els termes previstos en els articles 25 a 35.

2. A les operacions realitzades per obligats tributaris no residents fiscals amb persones o entitats vinculades els són d'aplicació les disposicions de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats.

A aquest efecte, es consideren persones o entitats vinculades les esmentades en l'apartat 1 de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats. En tot cas, s'entén que hi ha vinculació entre un establiment permanent situat en el territori andorrà amb la seva casa matriu, amb altres establiments permanents de la casa matriu esmentada i amb altres persones o entitats vinculades a la casa matriu o els seus establiments permanents, tant si estan situats en el territori andorrà com a l'estranger.”

Capítol IV. Rendes obtingudes per obligats tributaris no residents fiscals mitjançant un establiment permanent

Article 17

Rendes imputables als establiments permanents

1. Componen la renda imputable a l'establiment permanent els beneficis obtinguts per l'obligat tributari no-resident fiscal a Andorra a través d'un establiment permanent situat en el territori andorrà i, en particular, els següents:

- a) els rendiments de les activitats o les explotacions econòmiques desenvolupades per l'establiment permanent esmentat;
- b) els rendiments derivats d'elements patrimonials destinats a l'establiment permanent;
- c) els guanys o les pèrdues patrimonials derivades dels elements patrimonials

destinats a l'establiment permanent.

Es consideren elements patrimonials a l'establiment permanent els definits segons l'article 14 de la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.

2. En els casos de reexportació de béns o transferència de béns i drets prèviament importats o destinats pel mateix obligat tributari no-resident fiscal a un establiment permanent ubicat a Andorra, es considera:

a) Que no s'ha produït cap alteració patrimonial, sense perjudici del tractament aplicable als pagaments realitzats pel període d'utilització, si es tracta d'elements d'immobilitzat importats temporalment.

b) Que hi ha hagut alteració patrimonial, si es tracta d'elements d'immobilitzat adquirits per utilitzar-los en les activitats desenvolupades per un establiment permanent. L'alteració patrimonial gravable a Andorra per aquest impost és la diferència entre el valor de mercat del bé o el dret en el moment de la seva transmissió per l'establiment permanent i el valor de mercat de l'element patrimonial esmentat en el moment en què es va afectar o es va posar en funcionament per l'establiment permanent a Andorra, descomptades, si escau, les amortitzacions corresponents i realitzades les correccions valoratives que siguin procedents.

c) Que hi ha hagut rendiment, positiu o negatiu, d'una activitat o explotació econòmica, si es tracta d'elements que tinguin la consideració d'existències. La renda imputable a l'establiment permanent, quan l'adquisició o transmissió posterior tingui lloc amb la casa matriu de l'establiment permanent o amb parts vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats, és la diferència entre el valor de mercat del bé o el dret adquirit i el seu valor de mercat en el moment de la transmissió.

3. Es considera que hi ha hagut alteració patrimonial en cas que l'establiment permanent cessi en la seva activitat a Andorra en relació amb els béns i els drets que li són destinats. A l'efecte de quantificar la renda imputable a l'establiment permanent en aquest supòsit, s'aplica la mateixa regla prevista en la lletra b) de l'apartat anterior.

Article 18

Diversitat d'establiments permanents

Quan un contribuent disposi de diversos centres d'activitat en el territori andorrà, es considera que aquests centres d'activitat constitueixen un únic establiment permanent.

Article 19

Determinació de la base de tributació

La base de tributació de l'establiment permanent es determina d'acord amb les disposicions de la Llei de l'impost sobre societats, sense perjudici del que disposen les lletres següents:

a) Per a la determinació de la base de tributació no resulten deduïbles els pagaments que l'establiment permanent efectui a la casa matriu o a algun dels seus establiments permanents o entitats vinculades en concepte de cànon, interessos, comissions, abonats en contraprestació de serveis d'assistència tècnica o per l'ús o la cessió de béns o drets.

No obstant el que s'ha disposat anteriorment, són deduïbles els interessos abonats pels establiments permanents de bancs estrangers a la seva casa matriu o a altres establiments permanents, per a la realització de la seva activitat.

b) Per a la determinació de la base de tributació, és deduïble la part raonable de les despeses de direcció i generals d'administració que corresponguin a l'establiment permanent, i que es corresponguin amb la utilització de factors feta per l'establiment permanent, de manera que són d'aplicació les regles previstes a l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats sobre operacions vinculades.

Article 20

Tipus impositiu i quota de tributació

1. El tipus de gravamen per als obligats tributaris d'aquest impost, que operin mitjançant un establiment permanent, és del 10 per cent.

2. La quota de tributació és la quantitat resultant d'aplicar a la base de tributació, determinada d'acord amb els articles anteriors, el tipus de gravamen regulat en l'apartat 1.

3. De la quota de tributació de l'impost s'apliquen les deduccions previstes als articles 43 i 45 de la Llei de l'impost sobre societats per determinar la quota de liquidació.

4. De la quota de liquidació es dedueixen els pagaments a compte regulats en l'article 24.

5. Quan l'import dels pagaments a compte efectivament realitzats durant l'exercici superin la quantitat resultant de la quota de liquidació el ministeri encarregat de les finances procedeix a retornar l'excés.

Article 21

Període impositiu i meritació

1. El període impositiu coincideix amb l'exercici econòmic declarat per l'establiment permanent, sense que pugui excedir els 12 mesos.

Quan no se n'hagués declarat un altre de diferent, el període impositiu s'entén referit a l'any natural.

La comunicació del període impositiu s'ha de formular en el moment en què s'hagi de presentar la primera declaració per aquest impost, i s'entén subsistent per a períodes posteriors mentre no es modifiqui expressament.

2. S'entén que el període impositiu ha conclòs quan:

- a) l'establiment permanent cessa en la seva activitat,
- b) es duu a terme la desafectació de la inversió efectuada en el seu moment respecte de l'establiment permanent,
- c) es produeixi la transmissió de l'establiment permanent a una altra persona física o entitat,
- d) hi hagi dissolució i, si escau, liquidació de l'entitat titular de la casa matriu,
- e) quan mori el seu titular, en el cas d'establiments permanents de persones físiques.

3. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 22

Declaració

La declaració per aquest impost s'ha de presentar i subscriure en el lloc, el termini i la forma que es determini reglamentàriament.

Article 23

Obligacions comptables, registrals i formals

1. Els establiments permanents estan obligats a portar una comptabilitat separada, referida a les operacions que duguin a terme i als elements patrimonials que els estiguin destinats, tal com estableix la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.

2. Estan, així mateix, obligats al compliment de la resta d'obligacions d'índole comptable, registral o formal exigibles a les entitats residents fiscals en el

territori andorrà per les normes de la Llei de l'impost sobre societats.

3. El ministeri encarregat de les finances ha de crear un registre d'entitats no-residents fiscals en el qual s'han d'inscriure les persones i les entitats que operin a Andorra a través d'un establiment permanent i s'hagin d'inscriure igualment en el Registre de Societats Mercantils. Aquestes entitats estaran subjectes al mateix règim que resulta d'aplicació a les entitats residents fiscals d'acord amb els articles 47 a 52 de la Llei de l'impost sobre societats, en els termes i amb les adaptacions que resultin necessàries atenent les característiques d'aquestes entitats no-residents fiscals.

Article 24

Pagaments a compte dels establiments permanents

Els obligats tributaris que actuïn mitjançant un establiment permanent estan sotmesos al pagament a compte que preveu la Llei de l'impost sobre societats.

Article 25

Base de tributació

1. Amb caràcter general, la base de tributació de l'impost corresponent als rendiments que obtinguin els obligats tributaris sense mediació d'establiment permanent està constituïda per l'import total de la renda meritada.
2. La base de tributació corresponent a les rendes del capital immobiliari es redueix un 20 per cent.
3. La base de tributació corresponent als rendiments derivats d'operacions de reassegurança està constituïda pels imports de les primes cedides, en reassegurança, al reassegurador no-resident fiscal.
4. La base de tributació corresponent als guanys de capital derivats de la transmissió de béns o drets situats en territori andorrà es determina aplicant a cada alteració patrimonial que es produeixi les normes previstes en els articles 26, 27 i 28.
5. En cas de la transmissió d'un bé o dret que provingui d'una adquisició a títol lucratiu, es consigna com a valor d'adquisició el valor normal de mercat de l'element adquirit en la data en què s'hagi adquirit.
6. En cas de la transmissió d'un bé o un dret a títol lucratiu, es consigna com a valor de transmissió el valor de mercat del bé o del dret al moment de la transmissió.

Article 26

Norma general sobre l'import dels guanys o les pèrdues patrimonials

L'import dels guanys o les pèrdues patrimonials és:

- a) en el supòsit de transmissió onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials;
- b) en els altres supòsits, el valor de mercat dels elements patrimonials o parts proporcionals, si escau.

Article 27

Normes de valoració dels guanys patrimonials en les transmissions a títol onerós

1. El valor d'adquisició està format per la suma de:

- a) l'import real pel qual s'hagi efectuat l'adquisició esmentada;
- b) el cost de les inversions i les millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i els tributs inherents a l'adquisició, exclosos els interessos que hagi satisfet l'adquirent.

2. El valor de transmissió és l'import real pel qual s'hagi efectuat l'alienació. D'aquest valor s'han de deduir les despeses i els tributs necessaris en la transmissió a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 quan resultin satisfets al transmissor. Per import real del valor d'alienació es pren l'efectivament satisfet, sempre que no resulti inferior al valor normal de mercat, cas en el qual preval aquest valor.

Article 28

Normes específiques de valoració aplicables a guanys i pèrdues patrimonials

1. Es considera que la transmissió de drets de subscripció preferent genera un guany patrimonial gravable per l'import obtingut pel transmissor.

2. Quan es tracti d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició és l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracti d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició tant d'aquestes accions com d'aquelles de les quals procedeixin resulta de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguin.

3. De les aportacions no dineràries a societats andorranes, quan el guany patrimonial estigui subjecte a tributació a Andorra, el valor es determina per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o els drets aportats i la quantitat més gran de les següents:

- a) El valor nominal de les accions o les participacions socials rebudes per l'aportació o, si escau, la seva part corresponent. A aquest valor s'hi ha d'afegir l'import de les primes d'emissió.

b) El valor de cotització dels títols rebuts el dia en què es formalitzi l'aportació o l'immediatament anterior.

c) El valor de mercat del bé o el dret aportat.

El valor de transmissió calculat així es té en compte per determinar el valor d'adquisició dels títols rebuts com a conseqüència de l'aportació no dinerària.

4. En els casos de separació dels socis o dissolució de societats andorranes, es considera guany o pèrdua patrimonial, sense perjudici de les corresponents a la societat, la diferència entre el valor de la quota de liquidació social o el valor de mercat dels béns rebuts i el valor d'adquisició del títol o participació de capital que correspongui.

5. En la permuta de béns o drets, inclòs el bescanvi de valors, el guany o la pèrdua patrimonial es determina per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o el dret que se cedeix i el més alt dels dos següents:

a) el valor de mercat del bé o el dret lliurat;

b) el valor de mercat del bé o el dret que es rep a canvi.

6. En les incorporacions de béns o drets que no derivin d'una transmissió, es computa com a guany patrimonial el seu valor de mercat.

7. Reglamentàriament, es poden establir regles específiques de concreció dels valors de transmissió o de transmissió d'elements patrimonials quan hi pugui haver dubtes sobre l'aplicació de les regles generals regulades en aquesta Llei.

Article 29

Quota de tributació

La quota de tributació s'obté aplicant a la base de tributació determinada de conformitat amb l'article 25 els tipus de gravamen següents:

a) amb caràcter general, el 10 per 100;

b) quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassegurança, l'1,5 per 100;

c) quan es tracti de rendes satisfetes en concepte de cànon, el 5 per 100.

Article 30

Quota de liquidació

La quota de liquidació coincideix amb la quota de tributació. No obstant, pels casos de transmissions de participacions socials o accions, subjectes efectivament a aquest Impost, que s'hagi liquidat l'Impost sobre les plusvàlues

en les transmissions patrimonials immobiliàries, la quota de liquidació d'aquest impost, serà minorada per l'import de la quota de liquidació satisfeta per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

Article 31

Es deroga.

Article 32

Meritació

1. L'impost es merita:

- a) Si es tracta de rendiments, quan resultin exigibles o en la data del cobrament si aquesta data és anterior.
- b) Si es tracta de guanys patrimonials, quan tingui lloc l'alteració patrimonial o la transmissió.
- c) En la resta de casos, quan siguin exigibles les rendes corresponents.

Article 33

Declaració

1. Els obligats tributaris no-residents fiscals que obtinguin rendes en el territori andorrà sense mediació d'establiment permanent estan obligats a presentar declaració, amb la determinació i l'ingrés del deute tributari corresponent, per aquest impost en la forma, el lloc i els terminis que s'estableixin reglamentàriament.
2. També poden efectuar la declaració i l'ingrés del deute els responsables solidaris definits en l'article 5.
3. No s'exigeix als obligats tributaris no-residents fiscals presentar la declaració corresponent a les rendes respecte de les quals s'hagués practicat la retenció o s'hagués efectuat l'ingrés a compte a què es refereixen els articles 34 i 35.
4. No hi ha obligació de declarar les rendes que estiguin exemptes en virtut del que disposen les lletres a), b), d), f) i h) de l'article 15 d'aquesta Llei."

Article 34

Persones i entitats amb obligació de retenir i ingressar a compte

1. Tenen la consideració de retenidors les persones físiques o les entitats a les quals aquest article imposa l'obligació d'ingressar al ministeri encarregat de les finances, amb motiu dels pagaments que facin als obligats tributaris definits en

l'article 4.

2. Té la consideració d'obligat a practicar ingressos a compte la persona o l'entitat que satisfà rendes en espècie als obligats tributaris definits en l'article 4.

3. Tenen la consideració d'obligats a fer pagaments a compte els obligats tributaris als quals l'article 24 imposa l'obligació d'ingressar quantitats a compte de l'obligació tributària principal de pagament de l'impost amb anterioritat al moment en què aquesta obligació de pagament resulti exigible.

4. Estan obligats a practicar la retenció i l'ingrés a compte respecte de les rendes subjectes a aquest impost que satisfacin o abonin:

a) les entitats residents fiscals en el territori andorrà, incloses les entitats o patrimonis autònoms regulats en el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat A) de l'article 15 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre del 1996;

b) les persones físiques residents fiscals en el territori andorrà que realitzin activitats econòmiques, d'acord amb la definició que, a aquest efecte, utilitza la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici d'aquestes activitats;

c) els obligats tributaris no-residents fiscals que operin mitjançant un establiment permanent o sense, quan paguin rendes gravades per aquest impost.

5. En cap cas no estan obligades a practicar la retenció o l'ingrés a compte les missions diplomàtiques o les oficines consulars a Andorra d'Estats estrangers.

Article 35

Normes de retenció i d'ingrés a compte

1. Els subjectes obligats a retenir han de retenir o ingressar a compte una quantitat equivalent a la que resulti d'aplicar les disposicions previstes en aquesta Llei per determinar el deute tributari corresponent als obligats tributaris no-residents fiscals sense establiment permanent.

2. Els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte han d'assumir l'obligació d'efectuar l'ingrés al ministeri encarregat de les finances, sense que l'incompliment d'aquesta obligació els en pugui excusar.

3. No s'ha de practicar la retenció o l'ingrés a compte respecte de:

a) les rendes que estiguin exemptes en virtut del que estableix l'article 15 o un conveni per evitar la doble imposició que hi resulti aplicable,

b) les rendes satisfetes o abonades als obligats tributaris no-residents fiscals

sense establiment permanent, quan s'acrediti el pagament de l'impost per part de l'obligat tributari o el responsable solidari.

4. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar la declaració i ha d'efectuar l'ingrés davant el ministeri encarregat de les finances en el lloc, la forma i els terminis que s'estableixin, de les quantitats retingudes o els ingressos a compte fets, o la declaració negativa quan escaigui. Així mateix, ha de presentar un resum anual de les retencions i els ingressos a compte amb el contingut que es determini reglamentàriament. No obstant això, no hi ha obligació de declarar les rendes que estiguin exemptes, en virtut del que disposen les lletres a), b), d), f) i h) de l'article 15 d'aquesta Llei.

El subjecte obligat a retenir i a practicar ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir una certificació acreditativa de les retencions o els ingressos a compte efectuats. L'abast d'aquestes obligacions formals s'ha d'establir reglamentàriament.”

Article 36

Devolucions

1. Els subjectes obligats a retenir han de retenir o ingressar a compte una quantitat equivalent a la que resulti d'aplicar les disposicions previstes en aquesta Llei per determinar el deute tributari corresponent als obligats tributaris no-residents fiscals sense establiment permanent.

2. Els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte han d'assumir l'obligació d'efectuar l'ingrés al ministeri encarregat de les finances, sense que l'incompliment d'aquesta obligació els en pugui excusar.

3. No s'ha de practicar la retenció o l'ingrés a compte respecte de:

a) les rendes que estiguin exemptes en virtut del que estableix l'article 15 o un conveni per evitar la doble imposició que hi resulti aplicable,

b) les rendes satisfetes o abonades als obligats tributaris no-residents fiscals sense establiment permanent, quan s'acrediti el pagament de l'impost per part de l'obligat tributari o el responsable solidari.

4. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar la declaració i ha d'efectuar l'ingrés davant el ministeri encarregat de les finances en el lloc, la forma i els terminis que s'estableixin, de les quantitats retingudes o els ingressos a compte fets, o la declaració negativa quan escaigui. Així mateix, ha de presentar un resum anual de les retencions i els ingressos a compte amb el contingut que es determini reglamentàriament. No obstant això, no hi ha obligació de declarar les rendes que estiguin exemptes, en virtut del que disposen les lletres a), b), d), f) i h) de l'article 15 d'aquesta Llei.

El subjecte obligat a retenir i a practicar ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir una certificació acreditativa

de les retencions o els ingressos a compte efectuats. L'abast d'aquestes obligacions formals s'ha d'establir reglamentàriament.

Capítol VI. Infraccions i sancions

Article 37

Infraccions

La regulació de les infraccions en matèria tributària relatives al contingut d'aquesta Llei es regeix en allò que no s'estableix en la present Llei, pel règim d'infraccions i sancions establert en la secció tercera del capítol III de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Article 38

Modalitats d'infraccions

1. Es consideren infraccions simples de caràcter lleu:
 - a) les autoliquidacions incompletes sense transcendència en la liquidació;
 - b) l'incompliment de requeriments d'informació i/o documentació.
2. Es considera infracció simple de caràcter greu l'incompliment de l'obligació a què es refereix l'apartat 1 de l'article 6.
3. Es consideren infraccions de defraudació:
 - a) la no presentació de l'autoliquidació;
 - b) les autoliquidacions incompletes amb transcendència en la liquidació;
 - c) les falses autoliquidacions.

Article 39

Sancions

1. Les infraccions simples de caràcter lleu són sancionades mitjançant una multa fixa d'entre 150 euros i 3.000 euros.
2. La infracció simple de caràcter greu és sancionada mitjançant una multa fixa de 3.000 euros.
3. Les infraccions de defraudació són sancionades mitjançant una multa proporcional d'entre el 50% i el 150% de la quota defraudada.

4. Les sancions s'estableixen seguint els criteris de graduació establerts en la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

Article 40

Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent dicta la resolució que correspongui, contra la qual es pot recórrer en els termes establerts en l'article 72 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996.

3. En qualsevol cas, i perquè l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha d'aportar una garantia suficient, ja sigui hipotecària o bé un aval o fiança d'una entitat bancària andorrana que garanteixi l'import total del deute tributari.

Capítol VII. Ordre jurisdiccional i competent

Article 41

Jurisdicció competent

La jurisdicció administrativa, amb l'exhauriment previ de la via administrativa en matèria tributària, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i dret que se suscitin entre el ministeri encarregat de les finances i els obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició transitòria.

Es suprimeix

Disposició addicional primera

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries:

Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 3, Fet generador, de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

Disposició adicional segona

Es modifica l'article 9, Tipus de gravamen, de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, que queda redactat de la forma següent:

“Tipus de gravamen

S'estableixen els tipus de gravamen següents, en funció dels anys en què el bé immoble hagi estat en propietat de l'obligat tributari:

- a) Un tipus del 15% fins a un any.
- b) Un tipus del 14% entre un any i un dia i 2 anys.
- c) Un tipus del 13% entre 2 anys i un dia i 3 anys.
- d) Un tipus del 12% entre 3 anys i un dia i 4 anys.
- e) Un tipus del 10% entre 4 anys i un dia i 5 anys.
- f) Un tipus del 8% entre 5 anys i un dia i 6 anys.
- g) Un tipus del 6% entre 6 anys i un dia i 7 anys.
- h) Un tipus del 4% entre 7 anys i un dia i 8 anys.
- i) Un tipus del 2% entre 8 anys i un dia i 9 anys.
- j) Un tipus de l'1% entre 9 anys i 1 dia i 10 anys.
- k) Un tipus del 0% a partir de 10 anys.

El nombre d'anys es determina, i s'ajusta per excés, de data a data en què l'immoble o el dret hagi estat propietat de l'obligat tributari. A aquest efecte, les inversions computen amb la mateixa antiguitat que l'immoble.”

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i s'aplica a partir de l'1 de gener del 2012.

Casa de la Vall, 1 de desembre del 2011

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació

en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília Nicolas Sarkozy

Bisbe d'Urgell President de la

República Francesa

Copríncep d'Andorra Copríncep d'Andorra